

Álit og skylda hjá politikarum

HERFYRI varð skipað fyri eini stórarí ráðstevnu um fiskvinnu og aðrar samfelagsspurningar í Havn. Stigtakarnir høvdu gjørt eitt sera gjølla og umfevnandi fyrireiðandi arbeiði, og kend fakfólk úr útlandum eins og Føroyum vórðu við fyri at leggja sjónarmið síni fram og sjálvandi fyri at lata øðrum fáa lut í stóru og áhugaverdu vitan teirra um hesi fyri okkum føroyingar stóru og álvarsligu mál - fyri ikki at siga sera viðkomandi mál.

NÚ skal sigast, at hetta kanska ikki var besta árstíðin til at halda slíka ráðstevnu, men tað mátti kortini ikki verið nøkur forðing og enn minni nøkur grund til at koma við nakrari sjófrágreiðing hjá teimum mongu - her hugsa vit serstakliga um okkara fólka-

valdu - politikararnar - fyri ikki at vera við. Ein sannroynd var tað, at bert heilt fáir politikarar nýttu høvi at luttaka á slíkari ráðstevnu. Hetta er eftir okkara tykki einki minni enn stór skomm og stór vanvirðing av bæði sær sjálvum og sínum veljarum. Fólk, sum vilja vera politikarar og sum síðani fáa álit frá veljarunum og verða vald á ting, tey hava eina stóra skyldu til m.a. at sýna til sín vitan, at kunna seg um øll samfelagsmál og tað merkir tá eisini at vera við á ráðstevnum, sum verða hildnar her á landi. Júst tann vitan, sum her ber til at fáa til vega, tey ymsu sjónarmið, sum verða flutt fram og tað livandi orðaskifti, sum oftani er í kjalarvørrinum á slíkari ráðstevnu, er tann so avgerandi neyðuga og týðningarmikla ballastin, sum politikarin skal hava við sær, tá hann fer inn um tinggátt, inn á nevndarfund osfr. at taka fyri Føroyar týðandi

avgerðir.

TAÐ kom fram í útvarpinum nú um dagarnar, at bert heilt fáir politikarar høvdu verið á umrøddu ráðstevnu. Løgmaður og formaður javnaðarflokksins taldist millum hesi fáu fólk. Uttan mun til politiskan lit, so meta vit tað vera eina háðan og vanvirðing móti demokratiinum, at fólk lata seg velja á ting uttan at tey harvið royna at vera við í øllum tí av samfelagsligum týðningi, sum nú fyriferst rundan um tey. At onnur fólk brúka nógva orku og tíð til at skipa fyri slíkum ráðstevnum er alla æru vert, og tað er eisini at vanvirða teirra arbeiði, tá politikarar ikki so frægt sum tíma at møta upp og um ikki annað leggja oyra til eina løtu.

HENDA sannroynd fær ein at seta spurningin, um okkum í veruleikanum ikki tørvar meira professionellar politikarar her á

landi, tvs. fólk, sum ikki bert hava vitan men so sanniliga eisini áhuga fyri at liva upp til tað, sum vanliga krevst av einum politikara. Tað kundi verið áhugavert í hesum sambandi at fingið eitt alment orðaskifti um, hvat eitt land sum Føroyar í framtíðini í veruleikanum átti at kravt av teimum, sum stilla upp í politikki, og sum síðani skulu taka avgerðirnar um framtíðar lagnu okkara. Hvørji minimskrøv enn eiga at setast til ein politikara, so kann neyvna vera nakar ivi um, at tað mest grundleggjandi er vitan og at vera ein virkin partur í orðaskiftinum. Til tess er ein avgerandi fortreyt, at tú møtir til ráðstevnur, fundir ol. sum tann ráðstevnan, ið júst hevur verið hildin. At biðja um álit frá fólki hevur so sanniliga eisini stórar skyldur við sær, eitt nú skylduna til at kunna seg og sýna til sín nýggja vitan.

SOSIALURIN

Nyttuleysar samráðingar

Nú tað tóktist at vera komið undir land við einari samanrenning millum fólkaflokk-in og sambandsflokk-in um eina samgongu, og tað at fáa ein borgarligan meiriluta, tað er eingin forðing, tí teir smærri flokkarnir og hartil verkamannafylkingin, tey eru til reiðar at mynda stjórn á borgarligum grundlag, og upp á borgarligar treytir. Tað er jú komið fram, at teir smærri flokkarnir og fylkingin, har eru ongar treytir, bert teir koma í samgongu, tí varð hildið, at ein rein borgarlig samgonga var ein veruleiki, og tað hevði verið gott fyri okkara fólk, at roynt hetta mynstrið, og so lundu tey, tá nakað var fráliðið, sammett munin. Tað er greitt, at best hevði verið at roynt hetta, men kurlier nú komin í samráðingarnar. Tað er sjálvstýrisflokkurin sum krevur, og tað við røttum, at tað koma tøl á borðið. Fyri kristiliga fólka-flokk-in og miðflokk-in hevur tað ikki tann stóra týðningin, tað siga teir kann koma seinni.

Tað, sum skilir hesar flokkar, er tann kaldi veru-

leiki, at tann flokkurin, sum hevði loysnirnar, hann hevur í veruleikanum ongar loysnir og eingi tøl at vísa á. Edmund Joensen segði, at teir høvdu stórar ætlanir um sparingar og privatiseringar. Alt gott um tað, men hvørjar privatiseringar og hvørjar sparingar?

Eg vil halda, at Føroya fólk hevur krav upp á at fáa at vita, hvørjar ætlanirnar eru, tí sambært valsendingunum hjá teimum flokkum, sum eru í samráðingum, so var einki av hesum upp á tal, heldur tvørturimót. Veruleikin er tann, at einasti borgarligi flokkurin, sum hevur ein politikk, og sum hevur ført sín valkamp upp á hann, har týðiliga og greitt varð sagt frá, at teir gingu inn fyri einum generellum lønarniðurskurði, tað er fólkaflokkurin, sum teir meta sum einasta bjargingin fyri okkara sera illa kroysta samfelag. Tað er so teirra stóða, og eitt mugu vit sanna, at fólkaflokkurin í hesum føri hevur eina greiða stóðu, so er upp til tey og tey, sum ætla í samgongu og ætla at hava fólka-

flokk-in við. Tey kenna stóðuna, og tað skulu vit hava virðing fyri. Tað at krevja ein lønarniðurskurð uttan samstundis at gera nakað álvarsligt við aðra vanliga skuld hjá okkara borgarum. Tað er eingin loyna, at húsaskuldin er sera tyngjandi, og her má um lønarniðurskurður verður framdur, eisini gerast nakað við hetta, tí tað at fólkaflokkurin sigur at eftir teirra ætlan vil borgarin hava tað sama eftir, sum hann hevur í dag. Men tað er bara ikki gott nokk at hava tað sama eftir, tí tað er alt ov lítið, við teimum avgjöldum sum nú av okkara ávum eru lögð á hvønn einstakan løntakara, eru viðurskiftini blivin soleiðis, at tað er ikki nokk til livsins uppihald. Tí má ein lønarniðurskurður undir einum ella øðrum formi eisini merkja eina skuldarsanering av vanligu skuldini hjá hvørjum einasta húsarhaldi. Um so verður, so eiga vit at fara til veruligar samráðingar um at loysa trupulleikarnar hjá okkara fólki. Tað stóð ikki á at avskriva skuldina hjá

handilsbygningum í Tórshavn. So nú má tíðin vera komin at gera nakað fyri tann vanliga borgaran. Verður tað tikið við sum ein samráðingartreyt, so eigur okkara flokkur at fara til verka, tí tað verður spurningurin um lógtingslimir tora og vilja gera nakað fyri tann vanliga løntakaran.

Tað at fremja ein lønarniðurskurð við lóg, tað kann sambandsflokkurin ikki gera, tí teirra valupplegg var at teir ikki fóru at fremja lønarniðurskurð við lóg. Tað var og er ein fakfelagsspurningur, men tað tykist, at fyri at tekkjast fólka-flokkinum og teim smærri fylkingunum og flokkum, við undantak av sjálvstýris-flokkinum, so er sambands-flokkurin farin frá givnum lyftum, og um so verður, so hevur verandi sambands-manningin, sum tó er eitt sindur fløkt, men tó so hava tey gjørt tann annars reiðiliga sambandsflokk-in til orðloysing. Tí tað á prent setta orðið, tað slepst iki undan.

Av teimum flokkum, sum samráðast um eina borgarliga samgongu, er tað bert fólkaflokkurin sum veruliga hevur ein politikk at vísa til, so kann ein vera nøgdur ella misnøgdur við tað, tí veruleikin er tann, at hjá øllum hinum sum samráðast, har eru tað bert leysir endar.

Aftan á 6 vikur í stjórnar-

loysi og nyttuleysar samráðingar mugu vit sanna, at loysnin hjá sambands-flokkinum er kaos.

Sverre Midjord

**Føroyinga-
felagið
í London**

Nærri upplýsingar frá:
Birgit Sólstein,
tlf. 00944816815730
Helgi Joensen,
tlf. 00944932829027